

I

(Tiesību akti, kuri pieņemti, piemērojot EK/Euratom līgumus, un kuru publicēšana ir obligāta)

REGULAS

PADOMES REGULA (EK) Nr. 72/2009

(2009. gada 19. janvāris)

par izmaiņām kopējā lauksaimniecības politikā, izdarot grozījumus Regulās (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1405/2006, (EK) Nr. 1234/2007, (EK) Nr. 3/2008, un (EK) Nr. 479/2008 un atceļot Regulas (EEK) Nr. 1883/78, (EEK) Nr. 1254/89, (EEK) Nr. 2247/89, (EEK) Nr. 2055/93, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 2596/97, (EK) Nr. 1182/2005 un (EK) Nr. 315/2007

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

tā galvenajiem elementiem, kā arī daudzās atsauksmes, kas tika saņemtas sabiedriskās apspriešanas laikā.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 36. un 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju ⁽²⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Saskaņā ar 2003. un 2004. gadā apstiprinātajām kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) reformām bija paredzēti arī noteikumi par ziņojumu sniegšanu, lai būtu iespējams novērtēt šo reformu efektivitāti un jo īpaši, ciktāl ir sasniegti to mērķi, kā arī analizēt to ietekmi uz attiecīgajiem tirgiem. Šajā sakarā Komisija 2007. gada 20. novembrī iesniedza Eiropas Parlamentam un Padomei Paziņojumu "Gatavojoties KLP reformas "veselības pārbaudei"". Būtu jāņem vērā minētais paziņojums un Eiropas Parlamenta, Padomes, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un Reģionu komitejas turpmākās debātes par

(2) KLP noteikumi attiecībā uz valsts intervenci būtu jāvienkāršo un jāsaskaņo, izmantojot plašāku konkursa procedūru, lai pēc iespējas panāktu vienotāku pieeju. Ātra rīcība var būt vajadzīga, jo īpaši attiecībā uz graudaugu, cukura un sausā vājpiena maksimālo daudzumu un kvantitatīvo ierobežojumu ievērošanu. Lai to nodrošinātu, un tā kā iepirkšanas par fiksētu cenu izbeigšana, pieņemot piešķiršanas koeficientus un attiecībā uz kviešiem — pārējot uz konkursa procedūru, neietver faktu neatklāšanu, Komisijai būtu jāļauj to darīt bez komitejas palīdzības.

(3) Attiecībā uz intervenci labības tirgū sistēma būtu jāpieilāgo tā, lai nodrošinātu nozares konkurētspēju un orientāciju uz tirgu, saglabājot intervenci kā "drošības tīklu" tirgus traucējumu gadījumā un atvieglojot lauksaimniekiem iespēju pielāgoties tirgus nosacījumiem. Pēc tam, kad Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 735/2007 ⁽⁴⁾, ar kuru reformēja kukurūzas intervences sistēmu, Komisija apņēmas pārskatīt labības intervences sistēmu, pamatojoties uz analīzi, kas atklāja zināmu riska pakāpi papildu miežu intervencei, ja cenas ir zemas. Tomēr kopš tā laika

⁽¹⁾ 2008. gada 19. novembra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts).

⁽²⁾ 2008. gada 23. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽³⁾ 2008. gada 8. oktobra Atzinums (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēts). Atzinums sniegts pēc apspriešanās, kas nav obligāta.

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 735/2007 (2007. gada 11. jūnijs), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1784/2003 par labības tirgus kopīgo organizāciju (OV L 169, 29.6.2007., 6. lpp.).

būtiski mainījušās perspektīvas attiecībā uz labību, un tām raksturīga izdevīga pasaules tirgus cenu vide, ko veicina augošais pieprasījums pasaulē un zemais pasaules graudaugu krājumu līmenis. Šajā sakarā pārējiem lopbarības graudiem intervence būtu jānosaka nulles līmenī. Tas atļautu īstenot intervenci, neatstājot negatīvu ietekmi uz labības tirgu kopumā. Labvēlīgās perspektīvas labības nozarē attiecas arī uz cietajiem kviešiem. Tas nozīmē, ka intervences iepirkumi pašlaik ir zaudējuši nozīmi, jo tirgus cenas ir krietni augstākas par intervences cenām. Tāpēc cieto kviešu intervences iepirkumi šobrīd nav vajadzīgi, un intervence būtu jānosaka nulles līmenī. Tā kā intervencei attiecībā uz labību vajadzētu būt drīzāk "drošības tīklam", nevis cenu veidošanu ietekmējošam faktoram, atšķirības starp ražas novākšanas periodiem dažādās dalībvalstīs, kuras efektīvi uzsāk tirdzniecības gadus, vairs nav būtiskas, jo sistēma vairs nenodrošina cenu atbilstību intervences robežvērtībām, kam pieskaitīts ikmēneša palielinājums. Tāpēc vienkāršības labad intervences laikposmi attiecībā uz labību būtu jānosaka visā Kopienā.

- (4) Kopš 2003. gada KLP reformas konkurētspēja rīsu nozarē ir pieaugusi, ražošanas apjomi ir stabili, krājumi samazinās, bet pieprasījums pieaug gan Kopienā, gan pasaules tirgū, un sagaidāmā cena būtiski pārsniedz intervences cenu. Tāpēc intervences iepirkumi attiecībā uz rīsiem šobrīd nav nepieciešami, un intervence būtu jānosaka nulles līmenī.
- (5) Paredzams, ka cūkgaļas ražošana un patēriņš vidējā termiņā pieaugs, lai gan lēnāk nekā iepriekšējā desmitgadē, ņemot vērā konkurenci putnu gaļas nozarē un lopbarības cenu paaugstināšanos. Domājams, ka cūkgaļas cenas saglabāsies krietni augstākas nekā intervences cena. Attiecībā uz cūkgaļu intervences iepirkumi nav izmantoti jau daudzus gadus un tādēļ, ņemot vērā tirgus situāciju un tās perspektīvas, būtu jāatsakās no iespējas veikt intervences iepirkumus.
- (6) Tā kā pašreizējā tirgus situācija un perspektīvas liek domāt, ka 2009. gadā intervence cūkgaļai, cietajiem kviešiem un rīsiem jebkurā gadījumā nebūtu piemērojama, no 2009./2010. tirdzniecības gada intervences attiecībā uz šiem produktiem būtu jāmaina vai jāatsakās no tām. Lai ļautu lauksaimniekiem pielāgoties, izmaiņas attiecībā uz graudaugiem būtu jānosaka piemērot no 2010./2011. tirdzniecības gada.
- (7) Vidēja termiņa tirgus perspektīvām piena nozarē raksturīgs nepārtraukti augošs Kopienas pieprasījums pēc produktiem ar augstu pievienoto vērtību, būtiski pieaugošs pieprasījums pēc piena produktiem pasaulē, ko veicina ienākumu palielināšanās un iedzīvotāju skaita pieaugums daudzos pasaules reģionos, kā arī patērētāju izvēles maiņa par labu piena produktiem.
- (8) Paredzams, ka piena kvotu ierobežotais Kopienas kopējais piena ražošanas apjoms vidējā termiņā pakāpeniski, lai arī mēreni, samazināsies, jo, turpinoties pārstrukturēšanai

dalībvalstīs, kuras nebija Kopienas dalībvalstis pirms 2004. gada 1. maija, samazināsies uzņēmumu pašnodrošināšanai paredzētā piena ražošanas apjoms, savukārt ražošanas pieaugums joprojām būs ierobežots kvotu dēļ. Tajā pašā laikā ir gaidāms, ka pārstrādes uzņēmumiem piegādātā piena daudzums paredzētajā laikposmā joprojām palielināsies. Ņemot vērā lielo iekšējo un ārējo pieprasījumu, piena kvotu sistēma šobrīd rada ierobežojumus ražošanas paplašināšanai, pretēji situācijai, kad kvotas ievieša pārprodukcijas novēršanai. Šādā tirgus situācijā kvotas mazina orientāciju uz tirgu, jo tās neļauj lauksaimniekiem adekvāti reaģēt uz cenu signāliem un kavē efektivitātes pieaugumu nozarē, palēninot pārstrukturēšanu. Saskaņā ar grafiku paredzēts, ka kvotas beigsies 2015. gadā. Pakāpeniski būtu jāizdara atbilstīgi pielāgojumi, lai garantētu vienmērīgu pāreju, izvairoties no pārmērīgiem pielāgojumiem, kad kvotas būs beigušās. Tādēļ būtu jāparedz piena kvotu pakāpeniska pārtraukšana, tās palielinot par 1 % tirdzniecības gadā no 2009./2010. gada līdz 2013./2014. gadam. To pašu iemeslu dēļ būtu jāveic citas izmaiņas, lai piena kvotu sistēmu padarītu elastīgāku attiecībā uz tauku pielāgojumu, atceļot pielāgojumu, kas izklāstīts 80. panta 2. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾, kā arī attiecībā uz neaktivitātes noteikumiem, palielinot minētās regulas 72. panta 2. punktā minēto procentu, kas ražotājam būtu jāizmanto divpadsmit mēnešu periodā, un tādējādi atvieglinot neizmantoto kvotu pārdali. Saistībā ar nozares restrukturizāciju dalībvalstīm būtu jāatļauj līdz 2014. gada 31. martam piešķirt papildu valsts palīdzību ar noteiktiem ierobežojumiem. Regulā (EK) Nr. 248/2008 (2008. gada 17. marts), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz valstu piena kvotu ⁽²⁾, noteiktais kvotas palielinājums un ikgadējais palielinājums 1 % apjomā līdztekus ar citām izmaiņām, kas samazina papildu nodevas piemērošanas iespējamību, nozīmē, ka šī nodeva varētu tikt piemērota vienīgi Itālijai, pamatojoties uz tās pašreizējiem ražošanas rādītājiem, ja ikgadējo palielinājumu 1 % apjomā piemērotu no 2009./2010. gada perioda līdz 2013./2014. gadam. Tādēļ, ņemot vērā pašreizējās ražošanas tendences dalībvalstīs, kvotas palielinājums attiektos vienīgi uz Itāliju, lai novērstu minēto risku. Lai nodrošinātu to, ka visās dalībvalstīs kvotu palielinājums ļautu veikt kontrolētu un netraucētu pāreju, nākošajos divos gados būtu jāstiprina papildu nodevu sistēma, un nodeva būtu jānosaka atbilstošā preventīvā līmenī. Tādēļ papildu nodeva būtu jāpiemēro gadījumos, kad piegādes pieaugums ievērojami pārsniegtu 2008./2009. gada kvotas.

- (9) Siera tirgus pakāpeniski paplašinās, pieaugot gan Kopienas iekšējam, gan ārējam pieprasījumam. Tāpēc siera cenas kādu laiku ir saglabājušās stabilā līmenī, ko būtiski nav ietekmējusi arī neiepakojo produktu (sviesta

⁽¹⁾ OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 76, 19.3.2008., 6. lpp.

- un piena pulvera) institucionālo cenu samazināšanās. Pastāvīga un fakultatīva atbalsta piešķiršana augstvērtīga, uz tirgu orientēta produkta — piemēram, siera — privātai uzglabāšanai vairs nav pamatota ne no ekonomikas, ne tirgus pārvaldības viedokļa, un tāpēc tā būtu jāatceļ.
- (10) Ņemot vērā piena nozares reformu un pašreizējo tirgus situāciju, šobrīd nav nepieciešams atbalsts sausajam vājpienam, ko izmanto par dzīvnieku barību, un vājpienam, ko izmanto kazeīna ražošanā. Tomēr, ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, kas rada vai varētu radīt nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, šādam atbalstam joprojām var būt nozīme. Tomēr šāds lēmums Komisijai būtu jāpieņem, pamatojoties uz padziļinātu tirgus analīzi, nevis saskaņā ar pienākumu atvērt shēmu ik gadu. Tāpēc shēmai būtu jākļūst fakultatīvai. Ja to piemēro, atbalsta summa būtu jānosaka iepriekš vai konkursa kārtībā.
- (11) Atbalstu mīklas izstrādājumu un saldējuma ražošanai, kā arī tiešajam patēriņam paredzēta sviesta realizācijai samazināja atbilstīgi sviesta intervences cenas samazinājumam no 2004. gada, un tas bija nulles līmenī, pirms konkursus atcēla labvēlīgās tirgus situācijas dēļ. Realizācijai piešķirtā atbalsta shēmas vairs nav nepieciešamas tirgus atbalstīšanai intervences cenu līmenī, un tāpēc tās būtu jāatceļ.
- (12) Lai palielinātu Kopienas lauksaimniecības nozares konkurētspēju un veicinātu tās orientāciju uz tirgu un ilgtspēju, tāpat kā 2003. gada KLP reformas gadījumā ir jāturpina pāreja no atbalsta ražošanai uz atbalstu ražotājiem, atceļot par žāvētu rupjo lopbarību, liniem, kaņepēm un kartupeļu cieti piešķiramos atbalstus, kas paredzēti Vienotajā TKO regulā, un šiem produktiem piešķiramo atbalstu iekļaujot katrai saimniecībai piešķirama atsaistītā ienākumu atbalsta shēmā. Tāpat kā 2003. gada KLP reformas gadījumā lauksaimniekiem maksātā atbalsta atsaistīšanas rezultātā faktiskās maksājumu summas paliks nemainīgas, bet ienākumu atbalsta efektivitāte būtiski palielināsies.
- (13) Atbalsts par linsķiedrām un kaņepju šķiedrām tagad būtu jāatsaista. Tomēr, lai dotu iespēju linsķiedru un kaņepju šķiedru nozarei pielāgoties, pārejas periodā būtu jāveic šāda atbalsta integrēšana vienotā maksājumu shēmā. Tādēļ līdz 2012. gada 1. jūlijam būtu jāsniedz atbalsts par garo linsķiedru, īso linsķiedru un kaņepju šķiedru. Atbalsta saglabāšana par īso linsķiedru un kaņepju šķiedru, lai līdzsvarotu atbalstu nozarē, nozīmē to, ka būtu jāsamazina atbalsts par garo linsķiedru. Tomēr, lai ņemtu vērā audzētāju tiesisko paļāvību, šāds samazinājums būtu jāpiemēro tikai no 2010./2011. tirdzniecības gada.
- (14) Žāvētas rupjās lopbarības režīmu reformēja 2003. gadā, kad daļu atbalsta piešķīra nozarei, bet atlikumu atsaistīja un integrēja vienotā maksājuma shēmā. Sakarā ar kopīgo virzību uz lielāku tirgus orientāciju, pašreizējās lopbarības un proteīnaugu tirgus perspektīvām un jo īpaši negatīvo ietekmi uz vidi, ko saskaņā ar neseniem atklājumiem rada žāvētas lopbarības ražošana, pāreja uz pilnīgu visas nozares atsaistīšanu būtu jāpabeidz, atsaistot atlikušo palīdzību nozarei. Lai mazinātu nozarei piešķirtā atbalsta atcelšanas sekas iespējams, būtu atbilstīgi jāpielāgo cena, kādu maksā izejvielu ražotājiem, kuri paši atbalsta atsaistīšanas rezultātā saņems tiesības uz lielāku tiešo atbalstu. Šī nozare kopš 2003. gada reformas ir pārveides procesā, tomēr būtu jāparedz pārejas posms līdz 2012. gada 1. aprīlim, lai nozarei dotu iespēju pielāgoties.
- (15) Sistēma, kas izklāstīta Padomes Regulā (EK) Nr. 1868/94 (1994. gada 27. jūlijs), ar ko ievieš kvotu sistēmu attiecībā uz kartupeļu cietes ražošanu⁽¹⁾, vairs nebūs vajadzīga, kad būs atcelts atbilstīgais atbalsts cietis kartupeļu audzētājiem, kas paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem⁽²⁾. Atbalsts ražotājiem 2003. gadā tika daļēji atsaistīts un tagad būtu jāatsaista pilnībā, kaut gan būtu jāparedz pārejas posms līdz 2012. gada 1. jūlijam, lai lauksaimniekiem dotu iespēju savas piegādes saistības pielāgot kartupeļu cietes atbalsta shēmai. Tāpēc arī attiecīgās minimālās cenas piemērošana būtu jāpagarina par tādu pašu laikposmu. Kvotu režīms saistībā ar tiešajiem maksājumiem būtu jāatceļ līdztekus tiešo maksājumu pilnīgai iekļaušanai vienotā maksājuma shēmā. Pa to laiku Vienotajā TKO regulā būtu jāiekļauj attiecīgie noteikumi, piemēram, citi atbalsta un kvotu režīmi.
- (16) Ņemot vērā situācijas attīstību iekšējos un starptautiskajos graudaugu un kartupeļu cietes tirgos, kompensācija par cietes ražošanu vairs nav lietderīga attiecībā uz tās sākotnējiem mērķiem, un tāpēc tā būtu jāatceļ. Ņemot vērā tirgus situāciju un perspektīvas, šis atbalsts jau ir ticis uz kādu laiku noteikts nulles līmenī, un ir sagaidāms, ka šāda situācija varētu turpināties, kas savukārt nozīmē, ka atbalsta atcelšana varētu notikt ātri un bez negatīvas ietekmes uz nozari.
- (17) Ražotāju organizācijām var būt noderīga nozīme piedāvājuma sagrupēšanā tajās nozarēs, kurās pastāv ražotāju un pircēju koncentrācijas nelīdzsvarotība. Tāpēc dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai visās nozarēs atzīt ražotāju organizācijas Kopienas mērogā.
- (18) Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003 (2003. gada 29. septembris), ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības

(1) OV L 197, 30.7.1994., 4. lpp.

(2) Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 16. lpp.

politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽¹⁾, paredzēts, ka dalībvalstis saglabā daļu no valstij noteiktā maksimālā apjoma, kas atbilst platībatkarīgajiem maksājumiem par apiņiem, un tos jo īpaši izmanto tam, lai finansētu dažas atzītu ražotāju organizāciju darbības. Minētā regula tiek atcelta, un ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 no 2010. gada 1. janvāra atsaista platībatkarīgo maksājumu par apiņiem, kas nozīmē, ka pēdējais maksājums ražotāju organizācijām saskaņā ar minēto noteikumu tiks veikts 2010. gadā. Lai apiņu ražotāju organizācijas turpinātu savu darbību tāpat kā līdz šim, būtu jāparedz īpašs noteikums par līdzvērtīgām summām, ko tām pašām darbībām izmanto attiecīgajā dalībvalstī un kas stātos spēkā 2011. gada 1. janvārī.

(19) Vienotajā TKO regulā paredzētas summas, ko ietur no atbalsta par olīvu audzēm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1782/2003 110.i panta 4. punktu, lai finansētu ražotāju organizāciju darba programmas. Regula (EK) Nr. 1782/2003 tiek atcelta. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad būtu jāparedz īpašs noteikums, lai norādītu summas, ko attiecīgajās dalībvalstīs izmanto darba programmām.

(20) Juridiskās noteiktības un vienkāršības labad ir lietderīgi precizēt un saskaņot noteikumus, saskaņā ar kuriem Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko dalībvalstis veic atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1234/2007 vai Padomes Regulai (EK) Nr. 247/2006 (2006. gada 30. janvāris), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem ⁽²⁾, Padomes Regulai (EK) Nr. 320/2006 (2006. gada 20. februāris), ar ko nosaka pagaidu shēmu cukura rūpniecības restrukturizācijai Kopienā ⁽³⁾, Padomes Regulai (EK) Nr. 1405/2006 (2006. gada 18. septembris), ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām ⁽⁴⁾, Padomes Regulai (EK) Nr. 3/2008 (2007. gada 17. decembris) par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs ⁽⁵⁾ un Padomes Regulai (EK) Nr. 479/2008 (2008. gada 29. aprīlis) par vīna tirgus kopējo organizāciju ⁽⁶⁾. Saistībā ar to noteikumi, kas paredzēti minētajās regulās un kam noteiktos apstākļos būtu vai varētu būt piemērojams valsts atbalsta jēdziens Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, būtu jāizslēdz no valsts atbalsta noteikumu piemērošanas. Attiecīgajos noteikumos ir iekļauti atbilstoši nosacījumi atbalsta piešķiršanai, lai novērstu nevajadzīgus konkurences traucējumus.

(21) Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regulas (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 320/2006, (EK) Nr. 1405/2006, (EK) Nr. 1234/2007,

(EK) Nr. 3/2008 un (EK) Nr. 479/2008.

(22) Turpmāk norādītie tiesību akti ir novecojuši un tāpēc juridiskās noteiktības nolūkā būtu jāatceļ: Padomes Regula (EEK) Nr. 1883/78 (1978. gada 2. augusts), ar ko paredz vispārīgus noteikumus intervences finansēšanai, ko veic Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļa ⁽⁷⁾, Padomes Regula (EEK) Nr. 1254/89 (1989. gada 3. maijs), ar ko 1989./1990. tirdzniecības gadam cita starpā nosaka dažas cukura cenas un cukurbiešu standarta kvalitāti ⁽⁸⁾, Padomes Regula (EEK) Nr. 2247/89 (1989. gada 24. jūlijs) par ārkārtas pasākumu noteiktu lauksaimniecības produktu brīvai piegādei uz Poliju ⁽⁹⁾, Padomes Regula (EEK) Nr. 2055/93 (1993. gada 19. jūlijs) par īpaša references daudzuma piešķiršanu noteiktiem piena un piena produktu ražotājiem ⁽¹⁰⁾ un Padomes Regula (EK) Nr. 1182/2005 (2005. gada 18. jūlijs), ar ko pieņem autonomus un pārejas posma pasākumus, lai atvērtu Kopienas tarifu kvotu Šveices izcelsmes dzīvju liellopu importam ⁽¹¹⁾. Turpmāk norādītie tiesību akti kļūs novecojuši 2009. gada 1. maijā, un tādēļ šā paša iemesla dēļ no minētās dienas tie būtu jāatceļ: Padomes Regula (EK) Nr. 2596/97 (1997. gada 18. decembris), ar ko pagarina Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās akta 149. panta 1. punktā paredzēto laika posmu ⁽¹²⁾, un Padomes Regula (EK) Nr. 315/2007 (2007. gada 19. marts), ar ko nosaka pārejas posma pasākumus, atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2597/97 attiecībā uz Igaunijā ražotu dzeramo pienu ⁽¹³⁾.

(23) Kopumā šī regula būtu jāpiemēro no tās spēkā stāšanās dienas. Tomēr, lai nodrošinātu to, ka šīs regulas noteikumi nekavē noteikta izmaksājama atbalsta piešķiršanu 2008./2009. vai 2009./2010. tirdzniecības gadā, būtu jāparedz vēlāks piemērošanas laiks noteikumiem, kuri tieši ietekmē shēmu darbību tajās nozarēs, kurām tirdzniecības gadi ir noteikti. Tāpēc tādos gadījumos šī regula būtu jāpiemēro vienīgi no nākamo tirdzniecības gadu sākuma,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 247/2006

Regulas (EK) Nr. 247/2006 16. pantu groza šādi:

1) svītro 3. punkta otro daļu;

⁽¹⁾ OVL 270, 21.10.2003., 1. lpp.

⁽²⁾ OVL 42, 14.2.2006., 1. lpp.

⁽³⁾ OVL 58, 28.2.2006., 42. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 265, 26.9.2006., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OVL 3, 5.1.2008., 1. lpp.

⁽⁶⁾ OVL 148, 6.6.2008., 1. lpp.

⁽⁷⁾ OVL 216, 5.8.1978., 1. lpp.

⁽⁸⁾ OVL 126, 9.5.1989., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OVL 216, 27.7.1989., 5. lpp.

⁽¹⁰⁾ OVL 187, 29.7.1993., 8. lpp.

⁽¹¹⁾ OVL 190, 22.7.2005., 1. lpp.

⁽¹²⁾ OVL 351, 23.12.1997., 12. lpp.

⁽¹³⁾ OVL 84, 24.3.2007., 1. lpp.

2) iekļauj šādu punktu:

“4. Neskarot šā panta 1. un 2. punktu un atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006 (**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko atbilstīgi šai regulai dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas III sadaļu, šā panta 3. punktu un 17. un 21. pantu.

(*) Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).”.

2. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 320/2006

Ar šo Regulu (EK) Nr. 320/2006 groza šādi:

1) regulas 6. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Dalībvalstis nepiešķir valsts atbalstu attiecībā uz šajā pantā paredzētajiem dažādošanas pasākumiem. Tomēr, ja 4. punkta trešajā daļā minētais maksimālais apjoms atļauj atbalstu dažādošanai piešķirt 100 % apjomā, attiecīgā dalībvalsts sedz vismaz 20 % no atbilstīgajiem izdevumiem.”;

2) iekļauj šādu pantu:

“13.a pants

Valsts atbalsts

Neskarot šīs regulas 6. panta 5. punktu un atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006 (**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko atbilstīgi šai regulai dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas 3., 6., 7., 8., 9. un 11. pantu.

(*) Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu

organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).”.

3. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1405/2006

Regulas (EK) Nr. 1405/2006 11. pantam pievieno šādu punktu:

“3. Neskarot šā panta 1. un 2. punktu un atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006 (**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko atbilstīgi šai regulai dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas 4. un 7. pantu.

(*) Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).”.

4. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1234/2007

Ar šo Regulu (EK) Nr. 1234/2007 groza šādi:

1) regulas 8. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:

“a) attiecībā uz labības nozari — EUR 101,31 par tonnu;”;

2) svītro 10. panta 2. punktu;

3) II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas II apakšiedaļu aizstāj ar šādu apakšiedaļu:

“II apakšiedaļa

Iepirkšanas sākšana

11. pants

Valsts intervences periodi

Valsts intervence ir pieejama:

- a) graudaugiem no 1. novembra līdz 31. maijam;
- b) nelobītiem rīsiem no 1. aprīļa līdz 31. jūlijam;
- c) cukuram visu 2008./2009. un 2009./2010. tirdzniecības gadu;
- d) liellopu un teļa gaļai jebkurā tirdzniecības gadā visu gadu;
- e) sviestam un sausajam vājpienam no 1. marta līdz 31. augustam.

12. pants

Valsts intervences sākšana

1. Laikposmos, kas minēti 11. pantā:

- a) valsts intervenci uzsāk kviešiem;
- b) cietajiem kviešiem, miežiem, kukurūzai, sorgo, nelobītiem rīsiem, cukuram, sviestam un sausajam vājpienam, nepārsniedzot 13. panta 1. punktā norādītos intervences ierobežojumus;
- c) Komisija bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības sāk intervenci liellopu un teļa gaļai, ja atsaucē laikposmā liellopu un teļa gaļas vidējā tirgus cena, kas reģistrēta, pamatojoties uz 42. panta 1. punktā paredzēto Kopienas skalu liemeņu klasificēšanai, kādā dalībvalstī vai kādās dalībvalsts reģionā ir zemāka nekā EUR 1 560 par tonnu.

2. Komisija bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības pārtrauc šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto valsts intervenci liellopu un teļa gaļai, ja minētajā apakšpunktā paredzētie nosacījumi atsaucē laikposmā vairs nav spēkā.

13. pants

Intervences ierobežojumi

1. Iepirkumus valsts intervencei veic, nepārsniedzot šādus ierobežojumus:

- a) cietajiem kviešiem, miežiem, kukurūzai, sorgo un nelobītajiem rīsiem — 0 tonnas par attiecīgajiem 11. panta a) un b) punktā minētajiem laikposmiem;

b) cukuram — 600 000 tonnas, izteiktas baltā cukura tonnās, par katru tirdzniecības gadu;

c) sviestam — 30 000 tonnas par katru 11. panta e) punktā minēto laikposmu;

d) sausajam vājpienam — 109 000 tonnas par katru 11. panta e) punktā minēto laikposmu.

2. Cukuram, ko tirdzniecības gadā uzglabā saskaņā ar šā panta 1. punkta b) apakšpunktu, nepiemēro nevienu no uzglabāšanas pasākumiem, kas paredzēti 32., 52. un 63. pantā.

3. Atkāpjoties no 1. punkta, attiecībā uz minētā punkta a), c) un d) apakšpunktā minētajiem produktiem Komisija var nolemt turpināt valsts intervenci, pārsniedzot minētajā punktā norādītos apjomus, ja tas vajadzīgs, ņemot vērā tirgus situāciju un jo īpaši tirgus cenu attīstību.”;

4) II daļas I sadaļas I nodaļas II iedaļas III apakšiedaļu aizstāj ar šādu apakšiedaļu:

“III apakšiedaļa

Intervences cenas

18. pants

Intervences cenas

1. Intervences cena:

- a) kviešiem ir vienāda ar salīdzināmo cenu maksimālajam piedāvātajam daudzumam 3 miljoniem tonnu katrā intervences periodā, kā noteikts 11. panta a) punktā;
- b) sviestam ir vienāda ar 90 % no salīdzināmās cenas daudzumiem, kas nepārsniedz 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto ierobežojumu;
- c) sausajam vājpienam ir vienāda ar salīdzināmo cenu daudzumiem, kas nepārsniedz 13. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto ierobežojumu.

2. Intervences cenas un intervences daudzumus šādiem produktiem nosaka Komisija konkursa kārtībā:

- a) kviešiem par daudzumiem, kas pārsniedz maksimālo piedāvāto daudzumu 3 miljoniem tonnu katrā intervences periodā, kā noteikts 11. panta a) punktā;
- b) cietajiem kviešiem, miežiem, kukurūzai, sorgo un nelobītiem rīsiem, piemērojot 13. panta 3. punktu;
- c) liellopu un teļa gaļai;
- d) sviestam par daudzumiem, kas piedāvāti, pārsniedzot 13. panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto ierobežojumu, piemērojot 13. panta 3. punktu; un

- e) sausajam vājpienam par daudzumiem, kas piedāvāti, pārsniedzot 13. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto ierobežojumu, piemērojot 13. panta 3. punktu.

Īpašos apstākļos konkursa procedūras var attiecināt vai intervences cenas un intervences daudzumus var noteikt attiecībā tikai uz atsevišķu dalībvalsti vai kādas dalībvalsts atsevišķu reģionu, pamatojoties uz reģistrētajām vidējām tirgus cenām.

3. Saskaņā ar 2. punktā minētajām konkursa procedūrām noteiktā maksimālā iepirkšanas cena nedrīkst pārsniegt:

- a) labībai un nelobītiem rīsiem — attiecīgās salīdzināmās cenas;
- b) liellopu un teļa gaļai — vidējo tirgus cenu, kas reģistrēta kādā dalībvalstī vai kādas dalībvalsts reģionā un palielināta par summu, ko nosaka Komisija, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem;
- c) sviestam — 90 % no salīdzināmās cenas;
- d) sausajam vājpienam — salīdzināmo cenu.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā minētās intervences cenas:

- a) labībai neskar cenas pieaugumu vai samazinājumu kvalitātes apsvērumu dēļ; un
- b) nelobītiem rīsiem paaugstina vai samazina, atkarībā no tā, vai maksātājam piedāvāto produktu kvalitāte atšķiras no IV pielikuma A punktā noteiktās standarta kvalitātes. Turklāt intervences cenas paaugstināšanu un pazemināšanu var noteikt Komisija, lai nodrošinātu to, ka ražošana ir orientēta uz kādām noteiktām šķirnēm.

5. Cukura intervences cena ir 80 % no salīdzināmās cenas, kas noteikta nākamajam tirdzniecības gadam pēc tirdzniecības gada, kurā izvirzīts piedāvājums. Tomēr, ja maksājumu aģentūrai piedāvātā cukura kvalitāte atšķiras no IV pielikuma B punktā noteiktās standarta kvalitātes, kurai piemēro salīdzināmo cenu, intervences cenu attiecīgi paaugstina vai pazemina.”;

5) svītro 28. panta b) punktu;

6) svītro 30. pantu;

7) regulas 31. pantu groza šādi:

- a) svītro 1. punkta e) apakšpunktu;
- b) svītro 2. punkta otro daļu;

8) svītro 36. pantu;

9) regulas 43. pantu groza šādi:

- a) panta a) punktu aizstāj ar šādu punktu:

“a) prasībām un noteikumiem attiecībā uz produktiem, ko iepērk valsts intervencē atbilstoši 10. pantam vai

kam piešķir valsts atbalstu uzglabāšanai privātās noliktavās atbilstoši 28. un 31. pantam, jo īpaši attiecībā uz kvalitāti, kvalitātes grupām, kvalitātes šķirām, produktu kategorijām, daudzumu, iepakojumu, tostarp marķējumu, maksimālo produkta vecumu, saglabāšanu, produkta stadiju, uz kuru attiecas intervences cena un uzglabāšanas ilgumu privātā noliktavā;”;

b) pēc a) punkta iekļauj šādu punktu:

“aa) 13. panta 1. punktā un 18. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto maksimālo daudzumu un kvantitatīvo ierobežojumu ievērošanu; šajā sakarā ar īstenošanas noteikumiem var pilnvarot Komisiju pārtraukt iepirkšanu par fiksētu cenu, pieņemot piešķiršanas koeficientus un, attiecībā uz kviešiem, pāriet uz konkursa procedūru, kā minēts 18. panta 2. punktā, bez 195. panta 1. punktā minētās komitejas palīdzības;”;

10) svītro 46. panta 3. punktu;

11) regulas 55. pantu aizstāj ar šādu pantu:

“55. pants

Kvotu sistēmas

1. Kvotu sistēmu piemēro šādiem produktiem:

- a) pienam un citiem piena produktiem 65. panta a) un b) punkta nozīmē;

b) cukuram, izoglikozei un inulīna sīrupam;

c) kartupeļu cieteī, par kuru var saņemt Kopienas atbalstu.

2. Attiecībā uz šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām kvotu sistēmām, ja ražotājs pārsniedz attiecīgo kvotu un, attiecībā uz cukuru, neizmanto papildu daudzumus, kā paredzēts 61. pantā, par šo daudzumu maksā papildu nodevu, ievērojot II un III iedaļā paredzētos nosacījumus.”;

12) regulas 72. panta 2. punktā “70 %” aizstāj ar “85 %”;

13) regulas 78. panta 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Tomēr divpadsmit mēnešu laikposmiem, kas sākas 2009. gada 1. aprīlī un 2010. gada 1. aprīlī, papildu nodevu piena daudzumiem, kas pārsniedz 106 % no valsts piegādes kvotas, kuru piemēro divpadsmit mēnešu laikposmam, kas sākas 2008. gada 1. aprīlī, nosaka 150 % apjomā no šā punkta otrajā daļā minētās nodevas.”;

14) regulas 80. pantu groza šādi:

- a) 1. punktam pievieno šādu daļu:

“Valsts mērogā papildu nodevu aprēķina, pamatojoties uz to piegāžu summu, kas pielāgotas saskaņā ar pirmo daļu.”;

- b) svītro 2. punktu;
- c) 3. punktam pievieno šādu daļu:
- “Ja piemēro 78. panta 1. punkta trešo daļu, dalībvalstis, nosakot katra ražotāja ieguldījumu nodevā, kas jāmaksā par augstākas likmes piemērošanu, kura paredzēta minētajā daļā, nodrošina, ka šo summu proporcionāli sedz atbildīgie ražotāji saskaņā ar objektīviem kritērijiem, ko nosaka dalībvalsts.”;
- 15) II daļas I sadaļas III nodaļā iekļauj šādu iedaļu:
- “IIIa iedaļa
- Kartupeļu cietes kvotas**
- 84.a pants*
- Kartupeļu cietes kvotas**
1. Dalībvalstīm, kuras ražo kartupeļu cieti, piešķir kvotas tirdzniecības gadam, kurā piemēro kvotu shēmu saskaņā ar 204. panta 5. punktu un X.a pielikumu.
2. Katra X.a pielikumā minētā ražotāja dalībvalsts sadala savu kvotu kartupeļu cietes ražotājiem izmantošanai attiecīgajos tirdzniecības gados, pamatojoties uz katram ražotājam 2007./2008. gadā piešķirtajām apakškvotām.
3. Uzņēmums, kas ražo kartupeļu cieti, neslēdz audzēšanas līgumus ar kartupeļu audzētājiem par tādu kartupeļu daudzumu, no kura varētu saražot cietes daudzumu, kas pārsniedz 2. punktā minēto kvotu.
4. Jebkuru saražoto kartupeļu cietes daudzumu, kurš pārsniedz 2. punktā minēto kvotu, kā tādu eksportē no Kopienas pirms 1. janvāra, kas seko attiecīgajam tirdzniecības gadam. Par to nepienākas eksporta kompensācija.
5. Neskarot 4. punktu, kartupeļu cieti ražojošie uzņēmumi var jebkurā tirdzniecības gadā papildus attiecīgā gada kvotai izmantot ne vairāk kā 5 % no nākamā tirdzniecības gada kvotas. Šādā gadījumā kvotu nākamajam tirdzniecības gadam attiecīgi samazina.
6. Šīs iedaļas noteikumus nepiemēro kartupeļu cietes ražošanai, ko veic uzņēmumi, uz kuriem neattiecas šā panta 2. punkts un kuri pērk kartupeļus, par kuriem audzētāji nesaņem maksājumu, kas paredzēts 77. pantā Regulā (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ⁽¹⁾
- (¹) Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 16. lpp.”;
- 16) regulas 85. pantam pievieno šādu punktu:
- “d) saistībā ar III.a iedaļu — kartupeļu cietes ražotāju uzņēmumu apvienošanās, īpašumtiesību pārejas un pārdošanas uzsākšanas vai pārtraukšanas gadījumiem.”;
- 17) svītro II daļas I sadaļas IV nodaļas I iedaļas I apakšiedaļu;
- 18) regulas 91. panta 1. punkta pirmās divas daļas aizstāj ar šādu daļu:
- “Atbalstu garās linšķiedras stiebru apstrādei un šķiedrai audzēto īso linšķiedras un kaņepju stiebru pārstrādei piešķir pilnvarotiem pirmapstrādes veicējiem 2009./2010. līdz 2011./2012. tirdzniecības gadam, pamatojoties uz faktisko šķiedras daudzumu, kas iegūts no stiebrēm, par kuriem ar lauksaimnieku ir noslēgts pirkuma līgums.”;
- 19) regulas 92. panta 1. punkta pirmo daļu groza šādi:
- a) punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu aizstāj ar šādiem ievilkumiem:
- EUR 200 par tonnu par 2009./2010. tirdzniecības gadu; un
- EUR 160 par tonnu 2010./2011. un 2011./2012. tirdzniecības gadu;”;
- b) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu apakšpunktu:
- “b) 2009./2010., 2010./2011. un 2011./2012. tirdzniecības gadā par īso linšķiedru un kaņepju šķiedru, kas satur ne vairāk kā 7,5 % piemaisījumu un spaļu — EUR 90 par tonnu.”;
- 20) regulas 94. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “1. Attiecībā uz garo linšķiedru, par kuru var piešķirt atbalstu, nosaka maksimālo garantēto daudzumu 80 878 tonnas par katru tirdzniecības gadu laikposmā no 2009./2010. līdz 2011./2012. tirdzniecības gadam. Šo daudzumu sadala noteiktām dalībvalstīm kā valstij garantēto daudzumu saskaņā ar XI pielikuma A.I punktu.”;
- 21) regulas 94. panta 1.a punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “1.a Attiecībā uz īso linšķiedru un kaņepju šķiedru, par kuru var piešķirt atbalstu, nosaka maksimālo garantēto daudzumu 147 265 tonnas par katru tirdzniecības gadu no 2009./2010. līdz 2011./2012. tirdzniecības gadam. Šo daudzumu sadala noteiktām dalībvalstīm kā valstij garantēto daudzumu saskaņā ar XI pielikuma A.II punktu.”;

22) II daļas I sadaļas IV nodaļas I iedaļai pievieno šādu apakšiedaļu:

“III apakšiedaļa

Kartupeļu ciete

95.a pants

Piemaksa par kartupeļu cieti

1. Piemaksu EUR 22,25 apjomā par saražotās kartupeļu cietes tonnu ražotājuzņēmumiem par 2009./2010., 2010./2011. un 2011./2012. tirdzniecības gadu izmaksā atbilstoši kartupeļu cietes daudzumam, kas nepārsniedz 84.a panta 2. punktā minēto kvotas limitu, ja tie kartupeļu audzētājiem ir samaksājuši minimālo cenu par visiem kartupeļiem, kuri vajadzīgi, lai saražotu cieti līdz kvotas limitam.

2. Attiecīgajiem tirdzniecības gadiem minimālā cena par kartupeļiem, kas paredzēti kartupeļu cietes ražošanai, ir noteikta EUR 178,31 par tonnu.

Šo cenu piemēro tam kartupeļu daudzumam, ko piegādā rūpnīcai un kas vajadzīgs, lai iegūtu vienu tonnu cietes.

Minimālo cenu koriģē atbilstīgi cietes saturam kartupeļos.

3. Komisija paredz sīki izstrādātus noteikumus šīs apakšiedaļas īstenošanai.”;

23) svītro 96. pantu;

24) regulas 99. un 100. pantu aizstāj ar šādiem pantiem:

“99. pants

Atbalsts lopbarībā izmantojamajam vājpienam un sausajam vājpienam

1. Ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, kas rada vai varētu radīt nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, Komisija var nolemt, ka atbalstu piešķir par Kopienā ražotu vājpienu un vājpiena pulveri, ko paredzēts izmantot lopbarībā, ja šie produkti atbilst Komisijas noteiktiem nosacījumiem un standartiem. Atbalstu var noteikt iepriekš vai konkursa kārtībā.

Piemērojot šo pantu, paniņas un sausās paniņas uzskata par vājpienu un sauso vājpienu.

2. Atbalsta summas nosaka Komisija, ņemot vērā 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā noteikto salīdzināmo cenu sausajam paniņām un tirgus situācijas attīstību attiecībā uz paniņām un sausajām paniņām.

100. pants

Atbalsts par vājpienu, kas pārstrādāts kazeinā un kazeinātos

1. Ja rodas vai varētu rasties piena produktu pārpalikumi, kas rada vai varētu radīt nopietnu tirgus nelīdzsvarotību, Komisija var nolemt, ka atbalstu piešķir par Kopienā ražotu vājpienu, kas pārstrādāts kazeinā un kazeinātos, ja šis produkts atbilst Komisijas noteiktiem nosacījumiem un standartiem attiecībā uz šādu pienu un no tā ražotu kazeīnu vai kazeinātiem. Atbalstu var noteikt iepriekš vai konkursa kārtībā.

2. Atbalsta summas nosaka Komisija, ņemot vērā tirgus situācijas attīstību attiecībā uz sauso vājpienu un 8. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktā noteikto salīdzināmo cenu sausajam vājpienam.

Atbalsts var mainīties atkarībā no tā, vai vājpiens ir pārstrādāts kazeinā vai kazeinātos, un atbilstīgi šo produktu kvalitātei.”;

25) svītro 101. pantu;

26) regulas 102. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Dalībvalstis papildus Kopienas atbalstam var piešķirt valsts atbalstu par 1. punktā minēto produktu piegādi skolēniem mācību iestādēs. Dalībvalstis var finansēt savu valsts atbalstu, nosakot nodevu piensaimniecības nozarei, vai ar jebkuru citu ieguldījumu no piensaimniecības nozares puses.”;

27) iekļauj šādu iedaļu:

“III.a iedaļa

Atbalsts apiņu nozarē

102.a pants

Atbalsts ražotāju organizācijām

1. Kopiena finansē maksājumu tām ražotāju organizācijām apiņu nozarē, kas atzītas saskaņā ar 122. pantu, lai finansētu minētajā pantā paredzētos mērķus.

2. Kopienas gada finansējums maksājumam ražotāju organizācijām ir EUR 2 277 000 Vācijai.

3. Komisija paredz sīki izstrādātus noteikumus šīs iedaļas īstenošanai.”;

- 28) regulas 103. pantu groza šādi:
- a) panta 1. punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu ievaddaļu:
- “1. Kopiena finansē trīs gadu darba programmas, ko izveido 125. pantā minētās tirgus dalībnieku organizācijas vienā vai vairākās no šādām jomām:”;
- b) iekļauj šādu punktu:
- “1.a Kopienas gada finansējums darba programmām ir šāds:
- a) EUR 11 098 000 Grieķijai;
- b) EUR 576 000 Francijai; un
- c) EUR 35 991 000 Itālijai.”;
- 29) svīturo 103.e panta 2. punktu;
- 30) regulas 105. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “2. Dalībvalstis var izmaksāt īpašu valsts atbalstu to biškopības uzņēmumu aizsardzībai, kuri ir nelabvēlīgākā situācijā strukturālu vai dabas apstākļu dēļ vai kuri ir iesaistīti ekonomikas attīstības programmās, izņemot atbalstu, ko piešķir ražošanai vai tirdzniecībai. Šo atbalstu dalībvalstis paziņo Komisijai vienlaikus ar 109. pantā paredzēto paziņojumu par biškopības programmu.”;
- 31) regulas 119. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “119. pants
- Kazeīna un kazeinātu izmantošana siera ražošanā**
- Ja tiek piešķirts atbalsts saskaņā ar 100. pantu, Komisija var noteikt, ka kazeīna un kazeinātu izmantošanai siera ražošanā vajadzīgas iepriekšējas atļaujas, ko piešķir vienīgi tad, ja to izmantošana ir obligāts nosacījums šo produktu ražošanā.”;
- 32) regulas 122. pantam pievieno šādu daļu:
- “Ar nosacījumiem, kas paredzēti šā panta pirmās daļas b) un c) punktā, dalībvalstis var arī atzīt ražotāju organizācijas, kuru dalībnieki ir jebkuras 1. pantā minētās nozares ražotāji, kas nav kāda no šā panta pirmās daļas a) punktā minētajām nozarēm.”;
- 33) regulas 124. panta 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:
- “1. Šīs regulas 122. pantu un 123. panta 1. punktu piemēro, neskarot attiecīgi ražotāju organizāciju un starpnozaru organizāciju atzīšanu, par ko dalībvalsts pieņēmusi lēmumu, pamatojoties uz attiecīgās valsts tiesību aktiem un ievērojot Kopienas tiesību aktus, visās 1. pantā minētajās
- nozarēs, kas nav 122. panta pirmās daļas a) punktā un 123. panta 1. punktā minētās nozares.”;
- 34) regulas 180. pantu aizstāj ar šādu pantu:
- “180. pants
- Līguma 87., 88. un 89. panta piemērošana**
- Līguma 87., 88. un 89. pantu piemēro šīs regulas 1. panta 1. punkta a) līdz k) apakšpunktā un m) līdz u) apakšpunktā, kā arī 1. panta 3. punktā minēto produktu ražošanai un tirdzniecībai.
- Tomēr Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko atbilstīgi šai regulai dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas 44., 45., 46., 47., 48., 102., 102.a, 103., 103.a, 103.b, 103.e, 103.ga, 104., 105. un 182. pantu.”;
- 35) regulas 132. pantam pievieno šādu punktu:
- “7. Papildus Kopienas atbalstam, ko piešķir saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta b) apakšpunktu, dalībvalstis līdz 2014. gada 31. martam var piensaimniecības nozares lauksaimniekiem piešķirt valsts atbalstu, kura kopējā gada summa nepārsniedz 55 % no ierobežojuma, kas noteikts minētās regulas 69. panta 4. un 5. punktā. Tomēr saistībā ar minētās regulas 68. panta 4. punktā sniegtajiem pasākumiem, Kopienas atbalsta un valsts atbalsta kopsumma nekādā gadījumā nepārsniedz 68. panta 4. punktā noteikto ierobežojumu.”;
- 36) regulas 184. pantam pievieno šādu punktu:
- “6. līdz 2010. gada 31. decembrim un 2012. gada 31. decembrim — Eiropas Parlamentam un Padomei par tirgus stāvokļa attīstību un sekojošiem nosacījumiem piena kvotu sistēmas darbības pakāpeniskai izbeigšanai, vajadzības gadījumā, pievienojot atbilstošus priekšlikumus. Turklāt atbilstoši Regulai (EK) Nr. 510/2006 ziņojumā analizēs arī sekas siera ražotājiem ar aizsargātu cilmes vietas nosaukumu.”;
- 37) regulas 204. pantam pievieno šādu punktu:
- “5. Attiecībā uz kartupeļu cieti II daļas I sadaļas III nodaļas IIIa iedaļu piemēro līdz 2011./2012. tirdzniecības gada beigām.”;
- 38) IX pielikuma 1. punktu aizstāj ar tekstu šīs regulas I pielikumā;
- 39) tekstu šīs regulas II pielikumā iekļauj kā X.a pielikumu;
- 40) tekstu šīs regulas III pielikumā iekļauj kā XXII pielikuma 20.a punktu.

5. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 3/2008

Regulas (EK) Nr. 3/2008 13. panta 6. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“6. Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 1234/2007 (*) 180. panta un Regulas (EK) Nr. 1184/2006 (**) 3. panta, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro dalībvalstu maksājumiem, tostarp finanšu ieguldījumiem, ko veic dalībvalstis, nedz arī no parafiskālajiem maksājumiem vai dalībvalstu un piedāvātāju organizāciju obligātajām iemaksām finansētājiem ieguldījumiem programmās, kuras var saņemt Kopienas atbalstu saskaņā ar Līguma 36. pantu un kuras Komisija ir izvēlējusies atbilstīgi šīs regulas 8. panta 1. punktam.

(*) Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 (2007. gada 22. oktobris), ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 1184/2006 (2006. gada 24. jūlijs), ar ko piemēro konkrētus konkurences noteikumus lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai (OV L 214, 4.8.2006., 7. lpp.).”

6. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 479/2008

Regulas (EK) Nr. 479/2008 127. panta 2. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“2. Neskarot maksimālās atbalsta likmes, kas minētas šīs regulas 8. panta 4. punkta otrajā daļā, Līguma 87., 88. un 89. pantu nepiemēro maksājumiem, ko atbilstīgi šai regulai dalībvalstis veic saskaņā ar šīs regulas II sadaļu, V sadaļas III nodaļu un 119. pantu.”

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2009. gada 19. janvārī

7. pants

Atcelšana

1. Atceļ Regulas (EEK) Nr. 1883/78, (EEK) Nr. 1254/89, (EEK) Nr. 2247/89, (EEK) Nr. 2055/93 un (EK) Nr. 1182/2005.

2. Regulas (EK) Nr. 2596/97 un (EK) Nr. 315/2007 atceļ no 2009. gada 1. maija.

3. Regulu (EK) Nr. 1868/94 atceļ no 2009. gada 1. jūlija.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz Regulu (EK) Nr. 1234/2007, un tās lasa saskaņā ar attiecīgo atbilstības tabulu minētās regulas XXII pielikumā.

8. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tomēr:

a) 4. punkta 5. līdz 8., 12. līdz 14. un 38. punktu piemēro no 2009. gada 1. aprīļa;

b) 4. panta 11., 15., 16., 18. līdz 25., 31., 37. un 39. punktu piemēro no 2009. gada 1. jūlija;

c) 4. panta 1., 3., 4. punktu un 9. punkta b) apakšpunktu piemēro:

i) no 2009. gada 1. jūlija attiecībā uz cietajiem kviešiem;

ii) no 2009. gada 1. septembra attiecībā uz rīsu nozari;

iii) no 2009. gada 1. oktobra attiecībā uz cukura nozari;

iv) no 2010. gada 1. jūlija attiecībā uz kviešiem, miežiem, kukurūzu un sorgo;

d) 4. panta 27. punktu piemēro no 2011. gada 1. janvāra;

e) 4. panta 17. punktu piemēro no 2012. gada 1. aprīļa.

Padomes vārdā —

P. GANDALOVIČ

priekšsēdētājs

I PIELIKUMS

“1. Valstu kvotas: daudzumi (tonnās) par divpadsmit mēnešu laikposmu katrai dalībvalstij

Dalībvalsts	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Beļģija	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgārija	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1 028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Čehijas Republika	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Dānija	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Vācija	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Igaunija	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Īrija	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Grieķija	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Spānija	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Francija	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Itālija	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Kipra	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvija	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Lietuva	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luksemburga	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Ungārija	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Nīderlande	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Austrija	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Polija	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056
Portugāle	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Rumānija	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478

Dalibvalsts	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Slovēnija	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovākija	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Somija	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Zviedrija	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Apvienotā Karaliste	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566"

II PIELIKUMS

"Xa PIELIKUMS**84.a pantā minētās kartupeļu cietes kvotas tirdzniecības gadā**

Dalībvalsts	(tonnās)
Čehijas Republika	33 660
Dānija	168 215
Vācija	656 298
Igaunija	250
Spānija	1 943
Francija	265 354
Latvija	5 778
Lietuva	1 211
Nīderlande	507 403
Austrija	47 691
Polija	144 985
Slovākija	729
Somija	53 178
Zviedrija	62 066
KOPĀ	1 948 761"

III PIELIKUMS

“20.a Regula (EEK) Nr. 1868/94

Regula (EEK) Nr. 1868/94	Šī regula
1. pants	55. panta 1. punkta c) apakšpunkts
2. panta 1. punkts un 2. punkta pirmā daļa	84.a panta 1. un 2. punkts
4. pants	84.a panta 3. punkts
4.a pants	95.a panta 2. punkts
5. pants	95.a panta 1. punkts
6. pants	84.a panta 4. un 5. punkts
7. pants	84.a panta 6. punkts
8. pants	85. panta d) punkts un 95.a panta 3. punkts”